

١٤٢٨

دانشکده علوم

پایان نامه کارشناسی ارشد در رشته‌ی زیست شناسی-علوم گیاهی

واکاوی (آنالیز) عرصه انتشار جغرافیایی تاکسونهای تیره میخک در ایران

به وسیله‌ی:
فاطمه کمالی

استاد راهنما:
دکتر احمد رضا خسروی

۱۳۸۸/۷/۱۶

فروردین ماه ۱۳۸۸

ایران اطلاعات ملکی صنعتی
تستیج ملکی

۱۲۱۴۵۸

به نام خدا

اظهار نامه

این‌جانب فاطمه کمالی سروستانی (۱۳۹۰-۸۵) دانشجوی رشته زیست‌شناسی
گرایش علوم گیاهی دانشکده علوم اطهار می‌کنم که این پایان نامه حاصل
پژوهش خودم بوده و در جاهایی که از منابع دیگران استفاده کرده ام نشانی
دقیق و مشخصات کامل آن را نوشته ام. همچنین اطهار می‌کنم که تحقیق
و موضوع پایان نامه ام تکراری نیست و تعهد می‌نمایم که بدون مجوز
دانشگاه دستاوردهای آن را منتشر ننموده و یا در اختیار غیر قرار ندهم.
کلیه حقوق این اثر مطابق با آئین نامه مالکیت فکری و معنوی متعلق به
دانشگاه شیراز است.

نام و نام خانوادگی: فاطمه کمالی سروستانی

تاریخ و امضاء: ۱۴۰۴/۰۷/۲۰

به نام خدا

واکاوی (آنالیز) عرصه انتشار جغرافیایی تاکسونهای تیره میخک در ایران

به وسیله‌ی :

فاطمه کمالی

پایان نامه

ارائه شده به تحصیلات تکمیلی دانشگاه شیراز به عنوان بخشی از فعالیت
های تحصیلی لازم برای اخذ درجه کارشناسی ارشد

در رشته‌ی:

زیست‌شناسی-علوم گیاهی

از دانشگاه شیراز

شیراز

جمهوری اسلامی ایران

ارزیابی شده توسط کمیته پایان نامه با درجه:

دکتر احمد رضا خسروی، دانشیار بخش زیست‌شناسی (رئیس کمیته)

دکتر حمید رضا اسماعیلی، دانشیار بخش زیست‌شناسی

دکتر سasan محسن زاده، استادیار بخش زیست‌شناسی

دکتر محمد جمال سحر خیز، استادیار بخش باگبانی

فروردین ماه ۱۳۸۸

تقدیم بـ

روح سبزه‌ستی ام

پدرم

خورشید تابان وجودم

مادرم

زیباترین فصل زندگی ام

همسرم

سپاسگزاری

اکنون که به یاری خداوند متعال به پایان تحصیل خود در دوره کارشناسی ارشد زیست گیاهی رسیده ام و دریچه بیکران دانش گیاهان به رویم باز شده بر خود لازم می دانم از خدمات استاد بزرگوارم جناب آقای دکتر خسروی که همواره در این راه مرا یاری رساندند تشکر و قدردانی کنم. امیدوارم که روزی بتوانم پاسخگوی محبت های ایشان باشم.

همچنین از خدمات استاد مشاور بزرگوارم آقایان دکتر حمید رضا اسماعیلی، دکتر ساسان محسن زاده و دکتر جمال سحر خیز کمال تشکر را داشته باشم.

از جناب آقای دکتر حمید رضا کربلایی، نماینده محترم تحصیلات تکمیلی بخاطر قبول زحمت تشکر می نمایم

از خدمات همه استاد بخش زیست شناسی خصوصا دکتر رجایی، دکتر مرادشاهی، خانم جعفری بخاطر مطالبی که به من آموختند قدردانی می نمایم، از تمامی کارکنان و کارمندان بخش زیست شناسی بخاطر همکاری های صمیمانه شان سپاسگزارم.

از خانم قضاوتی دوست مهربان و همکلاسی عزیزم که همیشه مرا همراهی نمودند سپاسگزارم.
از تمام دانشجویان کارشناسی ارشد بخش زیست شناسی بخاطر همفکری و همکاریشان تشکر می کنم.

از دوست عزیزم خانم یزدانپناه کمال تشکر را دارم.

از مادر بزرگ عزیزم که همیشه چون معلمی دلسوز برایم بوده کمال تشکر را دارم.
از مریم دوست همیشگی و خواهر مهربانم به خاطر کمک هایش تشکر می کنم.
از ریحانه و جسین عزیزم که همیشه یاریم رساندند متشرکرم.

سر فرود می آورم در برابر پدر و مادر عزیزم که هر چه دارم از آنهاست و آرزویم طول عمر وسلامتی آنهاست.

و در آخر از یار و یاور دلسوز و مهربانم همسر فداکارم کمال تشکر را دارم.

چکیده

واکاوی (آنالیز) عرصه انتشار جغرافیایی تاکسونهای تیره میخک در ایران

بوسیله‌ی:

فاطمه کمالی

ایران کشوری پهناور با ساختارهای زمین‌شناسی، خاک و اقلیم بسیار متنوع می‌باشد. بنابر این شاهد غنای گونه‌ای بالایی در ایران هستیم. شاهد این تنوع وجود بیش از ۱۸۰ تیره گیاهی آوند دار، حدود ۱۲۰۰ جنس و در حدود ۷۵۰۰-۸۰۰۰ گونه گیاهی در ایران است. اولین مرحله برای حفظ این غنی تخمین تنوع زیستی این منطقه می‌باشد. در این تحقیق بر روی تنوع زیستی تیره میخک (*Caryophyllaceae*) کار شده است. یکی از خاستگاه‌های مهم این تیره منطقه ایران تورانی می‌باشد عرصه انتشار جغرافیایی میخکیان در ایران با استفاده از ۷۶۶۵ مشاهده رکورد ژئوفرنس شده، واکاوی شد. گونه‌های تیره میخک در همه استانهای ایران یافت می‌شود، اما اغلب مشاهدات از استانهای تهران، فارس، خراسان، آذربایجان غربی، آذربایجان شرقی، مازندران است. حداقل فاصله میان افراد یک گونه از ۳۶۴ گونه این تیره در ایران، ۲۰۷۹ کیلومتر است. استان آذربایجان شرقی و بعد از آن استان‌های آذربایجان غربی و تهران بیشترین تعداد گونه را دارند. از خانه‌های گرید به ابعاد 10×10 کیلومتر وروش محدودهای دایره‌ای همسایه (Circular neighborhood method) با شعاع ۵۰ کیلومتر استفاده شد تا از غنای گونه‌ای نقشه برداری شود. غنای گونه‌ای بالایی در البرز مرکزی و شمال زاگرس وجود دارد. از نظر عرض جغرافیایی، گونه‌های میخکیان ایران میان عرض جغرافیایی ۲۵ درجه شمالی و ۴۴ درجه شمالی وجود دارد. بیشترین تعداد گونه میان عرض ۳۷ درجه شمالی و ۳۹ درجه شمالی در زاگرس شمالی و ۳۶ درجه شمالی و ۳۷ درجه شمالی در البرز مرکزی وجود دارد. سه ناحیه داغ بومزادی برای میخکیان ایران مشخص شد که یک ناحیه در البرز مرکزی منطبق بر مرکز غنای گونه‌ای و دوناچیه در زاگرس است. بیست و شش خانه گرید 50×50 کیلومتر در کل ایران نیاز است تا کل گونه‌های تیره میخک ایران را در بر گیرد. این نواحی می‌تواند جهت حفاظت کل گونه‌های تیره میخک در نظر گرفته شود.

فهرست مطالب

عنوان	صفحه
فصل اول : مقدمه	۱

فصل دوم: مواد و روشها

۱-۲- جمع آوری اطلاعات از منابع موجود.....	۶
۲- شناسایی گیاهان موجود در هر باریوم دانشگاه شیراز.....	۶
۳- مطالعات صحرایی.....	۷
۴- تشکیل پایگاه اطلاعات تیره میخک ایران.....	۷
۵- تعیین مختصات جغرافیایی نمونه ها با استفاده از نقشه های GIS ایران.....	۷
۶- تعیین عرصه انتشار گونه ها در استانهای کشور.....	۸
۷- تعیین وسعت انتشار.....	۸
۸- تعیین عرصه گسترش و غنای گونه ای بر اساس گردید.....	۹
۹- واکاوی مکمل.....	۱۰
۱۰- تعیین عرصه گسترش بر حسب عرض جغرافیایی.....	۱۰

فصل سوم: نتایج

۱-۳- تعداد جنسها و گونه های تیره میخک در ایران.....	۱۱
۲-۳- عرصه گسترش در سطح گونه.....	۱۱
۱-۲-۳- عرصه گسترش در استانها و در سطح گونه.....	۱۱
۲-۲-۳- وسعت عرصه گسترش گونه ها.....	۱۳
۳-۲-۳- عرصه گسترش گونه ها برپایه استان.....	۱۵

۱۵ عرصه گسترش گونه ها برپایه گرید	۳-۲-۴
۱۹ عرصه گسترش گونه ها بر حسب عرض جغرافیایی	۳-۲-۵
۱۹ عرصه گسترش برپایه گرید در سطح زیر تیره	۳-۳-۳
۲۱ عرصه گسترش در سطح طایفه	۳-۴-۴
۲۱ Caryophylleae طایفه	۳-۴-۱
۲۱ Lychnidea طایفه	۳-۴-۲
۲۱ Alsineae طایفه	۳-۴-۳
۲۲ Sclerantheae طایفه	۳-۴-۴
۲۲ Paronychieae طایفه	۳-۴-۵
۲۲ Polycarpeae طایفه	۳-۴-۶
۲۲ Pteranthea طایفه	۳-۴-۷
۲۲ Sperguleae طایفه	۳-۴-۸
۲۳ عرصه گسترش در سطح جنس	۳-۵-۵
۲۳ Acanthophyllum جنس	۳-۵-۱
۲۳ Arenaria جنس	۳-۵-۲
۲۳ Cerastium جنس	۳-۵-۳
۲۴ Dianthus جنس	۳-۵-۴
۲۴ Gypsophila جنس	۳-۵-۵
۲۴ Minuartia جنس	۳-۵-۶
۲۴ Silene جنس	۳-۵-۷
۳۴ نقاط داغ بومزادی	۳-۶-۶
۳۴ واکاوی مکمل	۳-۷-۷

فصل چهارم: بحث

۴۱ عرصه گسترش گونه ها و فراوانی آنها	۴-۱
۴۲ غنای گونه ای	۴-۲
۴۰ نقاط داغ بومزاد	۴-۳
۴۱ واکاوی مکمل	۴-۴
۴۱ نتیجه گیری کلی	۴-۵
۴۲ پیشنهادات پژوهشی و اجرائی آینده	۴-۶

فهرست منابع

۶۵

فهرست جدول ها

عنوان و شماره	صفحة
جدول ۱- عرصه گسترش میخکیان ایران در استانها.....	۴۳
جدول ۲- مقدار نسبی وسعت دایره ای RCA_{50} گونه های میخکیان ایران.....	۴۴
جدول ۳- نقاط داغ گونه های بومزادی.....	۶۲

فهرست شکل ها

صفحه

عنوان

شکل ۱- تعیین وسعت انتشار به روش حداکثر فاصله و محدوده دایره ای.....	۱۲
شکل ۲- تعداد گونه به تعداد مشاهدات تیره میخک ایران.....	۱۲
شکل ۳- بیشترین فاصله میان دو مشاهده یک گونه در تیره میخک.....	۱۴
شکل ۴- وسعت دایره ای (CA ₅₀) برای همه گونه های تیره میخک در ایران.....	۱۴
شکل ۵- وسعت دایره ای (CA ₅₀) به تعداد مشاهدات گونه های تیره میخک در ایران.....	۱۴
شکل ۶- تعداد مشاهدات (جمع آوریهای) گونه های تیره میخک بر اساس استان.....	۱۷
شکل ۷- تعداد گونه های تیره میخک بر اساس استان.....	۱۷
شکل ۸- تعداد مشاهدات گونه های تیره میخک بر اساس گرید های ۱۰×۱۰ کیلومتر.....	۱۸
شکل ۹- تعداد گونه های تیره میخک در ایران در گریدهای ۱۰×۱۰ کیلومتر.....	۱۸
شکل ۱۰- غنای گونه ای تیره میخک با طول جغرافیایی ۴۵ درجه و پهنهای جغرافیایی درجه.....	۲۰
شکل ۱۱- غنای گونه ای تیره میخک با طول جغرافیایی ۵۱ درجه و پهنهای جغرافیایی درجه.....	۲۰
شکل ۱۲- توزیع زیرتیره Alsinoideae در ایران در گریدهای ۱۰×۱۰ کیلومتر.....	۲۵
شکل ۱۳- توزیع زیر تیره Caryophylloideae در ایران گریدهای ۱۰×۱۰ کیلومتر.....	۲۵
شکل ۱۴- توزیع زیر تیره Paronychioidea در ایران در گریدهای ۱۰×۱۰ کیلومتر.....	۲۶
شکل ۱۵- توزیع طایفه Caryophylleae در ایران در گریدهای ۱۰×۱۰ کیلومتر.....	۲۶
شکل ۱۶- توزیع طایفه Lychnideae در ایران در گرید های ۱۰×۱۰ کیلومتر.....	۲۷
شکل ۱۷- توزیع طایفه Alsineae در ایران در گریدهای ۱۰×۱۰ کیلومتر.....	۲۷
شکل ۱۸- توزیع طایفه Sclerantheae در ایران در گریدهای ۱۰×۱۰ کیلومتر.....	۲۸
شکل ۱۹- توزیع طایفه Paronychieae در ایران در گریدهای ۱۰×۱۰ کیلومتر.....	۲۸
شکل ۲۰- توزیع طایفه Polycarpeae در ایران در گریدهای ۱۰×۱۰ کیلومتر.....	۲۹
شکل ۲۱- توزیع طایفه Pterantheae در ایران در گریدهای ۱۰×۱۰ کیلومتر.....	۲۹
شکل ۲۲- توزیع طایفه Sperguleae در ایران در گریدهای ۱۰×۱۰ کیلومتر.....	۳۰
شکل ۲۳- توزیع جنس Acanthophyllum در ایران در گریدهای ۱۰×۱۰ کیلومتر.....	۳۰

شکل ۲۶- توزیع جنس <i>Dianthus</i> در ایران در گرید های 10×10 کیلومتر.....	۳۲
شکل ۲۷- توزیع جنس <i>Gypsophila</i> در ایران در گریدهای 10×10 کیلومتر.....	۳۲
شکل ۲۸- توزیع جنس <i>Minuartia</i> در ایران در گریدهای 10×10 کیلومتر.....	۳۳
شکل ۲۹- توزیع جنس <i>Silene</i> در ایران در گرید های 10×10 کیلومتر.....	۳۳
شکل ۳۰- توزیع بومزادان در ایران در گرید های 10×10 کیلومتر.....	۳۴
شکل ۳۱- موقعیت ۲۶ خانه گرید با تعداد گونه های موجود در آنها.....	۳۵
شکل ۳۲- موقعیت ۲۶ خانه گرید با تعداد گونه های مکمل در آنها.....	۳۶
شکل ۳۳- موقعیت ۲۶ خانه گرید اولویت حفاظت.....	۳۶

فصل اول

مقدمه

هر ناحیه جغرافیایی از نظر بوم جغرافیایی منحصر به فرد است. آمیزه ای از ساختار زمین، خاک، عرض جغرافیایی، اقلیم (و اثر تغییر اقلیم)، عوامل زیستی، سرگذشت اکولوژیکی و عوامل انسانی، گستره منحصر بفردی از فشارها را بوجود می آورد که آن ناحیه را مشخص می کند. این فشارها بر روی خزانه ژنی یک گونه اثر کرده و باعث بوجود آوردن الگوهای منحصر به فرد گوناگونی ژنتیکی می شود که در ارتباط با مکانهای جغرافیایی ویژه است (۱۵).

معمولًا با این موضوع توافق وجود دارد که گوناگونی گیاهی در حال کاهش است. اکوسیستم، گونه، ژن و گوناگونیهای آلی به طور روزافروزن از دست می رود. تخریب زیستگاهها و تحلیل ژنتیکی با شتاب ادامه داشته و نشانه ای از توقف این فرایندها می مخرب دیده نمی شود. فهرست قرمز گیاهان در حال انقراض اتحادیه جهانی حفاظت (IUCN)^۱ (۲۵) نشان می دهد که ۳۴۰۰۰ گونه گیاهی در دنیا در معرض انقراض قرار دارند که این معادل ۱۲/۵٪ کل فلور دنیا محسوب می شوند. تخمینهای دیگر نشان می دهد که ۰/۲۵٪ تا ۰/۳۵٪ تنوع ژنتیکی گیاهان می تواند در طول ۲۰ سال آینده از دست برود. بویژه تاکسونهای گونه های زراعی و خویشاوند وحشی آنها (خزانه ژنی گیاهان زراعی) در ارتباط با موضوع حفاظت قرار دارند. نتایج اقتصادی و اجتماعی از دست دادن تنوع گیاهی همراه با رشد شدید جمعیت انسانی بطور بالقوه می تواند فاجعه آمیز باشد. حفاظت از گوناگونی گیاهی، بویژه گونه هایی که برای تغذیه انسان و بهبود گیاهان زراعی و مرتعی اساسی هستند، بسیار اهمیت دارد. یکی از چالشهایی که امروزه در برابر زیست شناسان وجود دارد، شرح گوناگونی زیستی در سطح اکوسیستم، گونه و ژن است.

ارزیابی دقیق گوناگونی برای کمک به کاهش از دست رفتن آن اهمیت دارد. برخی مناطق جغرافیایی برای ارائه خزانه ژنی، گوناگونی تاکسونومیکی و یا ژنتیکی بیشتری را نسبت به مناطق دیگر نشان می دهند. چون منابع مالی جهت حفاظت محدود است، نقشه برداری مکانی دقیق از گوناگونی زیستی جهت اولویت بندی اقدامات حفاظت ضروری است. سنجش

گوناگونی زیستی در مکان، مشکلات زیادی دارد و کاوش‌های بعدی از مناطقی که در آن مطالعه

شده به مناطق کمتر مطالعه شده، مشکل اصلی تحقیقات گوناگونی زیستی است (۷). بنابراین کارشناسان حفاظت نیاز به روش‌هایی برای شناسایی اولویتها هم اولویتهای جغرافیایی و هم اولویتهای زیستی دارند.

برخی مناطق جغرافیایی از نظر گوناگونی تاکسونومیکی و ژنتیکی غنی ترند. گوناگونی زیستی اغلب مهمترین ملاحظات در همه مراحل تحقیق منابع ژنتیکی و حفاظت بوده و هنوز به عنوان پارامتری مشکل برای نقشه برداری و واکاوی است.

مطالعات گوناگونی زیستی معمولاً با تقسیم منطقه هدف به تعدادی نواحی کوچکتر شروع می‌شود و در این مناطق کوچکتر، گوناگونی زیستی می‌تواند سنجیده شود. این نواحی با شکل و اندازه برابر مانند خانه‌های مربع شکل یا گردید^۱ بهترین است. مثلاً، نابهان^۲ (۱۹۹۱) با استفاده از حضور و عدم حضور گونه‌ها، الگوهای تنوع تاکسونومیکی جنس لوپیای وحشی در خانه‌های گردید که ناحیه سی یرا مادره در مکزیکو را پوشش می‌داد، مطالعه کرد.

امروزه سنجش تنوع زیستی همراه با ساخت بانکهای اطلاعاتی است. بانکهای اطلاعاتی حاوی داده‌های گوناگونی زیستی گیاهی یا جانوری بسیار ارزشمند است و هم اکنون بطور فراینده برای تنظیم اولویت بندی اقدامات حفاظتی مورد استفاده قرار می‌گیرد (۲۳). وارد کردن داده‌ها در بانکهای اطلاعاتی یک اولویت اساسی در موزه‌ها و هرباریومها محسوب می‌شود. داده‌های موجود در این بانک اطلاعاتی داده‌های مربوط به نمونه‌های جمع آوری است که به طور روزافزون در مطالعات گوناگونی زیستی مورد استفاده قرار می‌گیرد. این داده‌ها در پیش‌بینی عرصه گسترش گونه‌ها با استفاده از مدل کردن، مورد استفاده قرار می‌گیرد. این پیش‌بینی‌ها اساس طرحهای حفاظت را تشکیل می‌دهند (۲۳). داده‌های حاصل از نمونه‌های جمع آوری شده نیز در تهیه نقشه‌های غنای گونه‌ای چه مستقیماً از رکوردهای جمع آوری شده یا از راه پیش‌بینی عرصه گسترش گونه (با استفاده از مدل سازی)، استفاده می‌شود. این نقشه‌ها غنای گونه‌ای که در واحد سطح یا خانه گردید، جمع آوری شده، نشان می‌دهد. نقشه‌های غنای گونه‌ای در طرحهای حفاظت برای تعیین نقاط داغ و برای تعیین نقاطی که جمع آوری در آنها کم صورت گرفته بکار می‌رود. با تعیین این مناطق جمع آوری بیشتر بر روی آنها متمرکز می‌شود (۲۳).

مطالعه گوناگونی زیستی فراینده پیچیده است که در بر دارنده تعدادی مراحل به هم وابسته است که از شناسایی گوناگونی زیستی برای حفاظت تا استفاده از این گوناگونی است. بسیاری از این فعالیتها نه تنها تولید می‌شود بلکه نیاز به داده‌های ژئوفرنس شده دارد. واکاوی این داده‌ها با فن آوری سیستم اطلاعات جغرافیایی (GIS) می‌تواند این فراینده را

موثرتر و با بهره وری بیشتر انجام دهد. GIS می تواند اطلاعات گوناگونی ژنتیکی را با داده های ژئوفرنس شده مانند تراکم جمعیت، اقلیم، توبوگرافی و خاک ادغام کرده، به منابع گوناگونی ارزش بیشتری دهد. واکاوی GIS می تواند به توسعه استراتژیهای حفاظت، ارزیابی گوناگونی زیستی و انتخاب ایستگاههای جمع آوری مناسب، کمک اساسی کند (۶).

علی رغم پیشرفت در علوم GIS و سنجش از راه دور تا امروز اغلب متخصصین تاکسونومی از نقشه های کاغذی جهت تعیین و مطالعه عرصه جغرافیایی تاکسونها استفاده می کنند. این نقشه ها الگوهای عرصه گسترش را نشان می دهند اما دقیق نبوده و این حقیقت که به شکل رقومی نیستند بدین معنی است که نمی توان داده های مربوط به جمع آوری و ویژگی های نمونه ها که در ارتباط با هر نقطه بر روی نقشه است بازیافت و اصلاح کرد. همچنین نمی توان داده های مربوط به عرصه انتشار را برای تاکسونهای مختلف انتخاب یا ادغام کرد و محاسبات آماری بر روی عرصه های انتشار انجام داد. نمی توان نقشه های عرصه گسترش گونه ها را بر روی نقشه های خاک، اقلیم یا سایر متغیرهای محیطی به صورت لایه ها قرار داد.

واکاوی عرصه جغرافیایی یک تاکسون گیاهی با کمک سامانه GIS اولین بار در سال ۲۰۰۱ توسط هیجمن و همکاران^۱ (۱۱) بر روی جنس سیب زمینی (*Solanum*) در دنیای جدید شامل قاره های آمریکا صورت گرفت. آنها با استفاده از گریدهای ۵۰ کیلومتر در ۵۰ کیلومتر توانستند عرصه گونه های جنس سیب زمینی را در دنیای جدید مشخص کرده و نقاط داغ را مشخص نمودند. آنها نشان دادند غنی گونه ای در این تاکسون میان عرض جغرافیایی ۸ درجه و ۲۰ درجه جنوبی و در اطراف ۲۰ درجه شمالی است. آنها ۵۲ گرید (منطقه) را مشخص کردند که حفاظت از آنها کل گونه ها را در دنیای جدید حفاظت می کرد. جارویس و همکاران^۲ در سال ۲۰۰۳ (۱۳) با استفاده از سامانه GIS روی بیوجغرافیای جنس بادام زمینی (*Arachis*) در آمریکای جنوبی مطالعه کردند. آنها علاوه بر تعیین عرصه گسترش گونه های بادام زمینی با استفاده از مدل کردن، مناطقی با غنای گونه ای بالا را مشخص کردند (۲۰). ماکست و همکاران^۳ در سال ۲۰۰۴ بر روی عرصه جغرافیایی جنس ماش (*Vigna*) در آفریقا کاری مشابه هیجمن و همکاران^(۱۶) انجام داد. آنها عرصه همه گونه های لوبیا را در افریقا مشخص کردند و مناطق غنی از گونه و نقاط داغ را تعیین کردند. در عرصه محدودتر پارتاساراتی و همکاران^(۲۱) بر روی عرصه گسترش جغرافیایی جنس فلفل (*Piper*) در شبه قاره هند با استفاده از سامانه GIS مطالعه کرد. آنها عرصه گونه ها را مدل کردند و توانست نقاط داغ این جنس را در شبه قاره مشخص کنند. ماکست و همکاران (۲۰۰۸) بر روی عرصه گسترش جنس *Aegilops* و حفاظت آن با استفاده از سامانه GIS مطالعه کردند. آنها نقاط داغ این

Maxted et al.-۳
Parthasarathy et al. -۴

Hijmans et al.-۱
Jarvis et al.-۲

جنس را تعیین و مناطقی در ترکیه، لبنان، سوریه و فلسطین جهت حفاظت مشخص کردند (۱۷). سونیل^۱ (۲۰۰۹) عرصه گسترش جغرافیایی گونه *Jatropha curcas L.* را در هندوستان با استفاده از سامانه GIS مورد مطالعه قرار دادند. این گیاه تولید روغن غیر خوارکی می کند که در صابونسازی کاربرد دارد. او عرصه جغرافیایی این گونه را جهت حفاظت مشخص کرد (۲۴). ایران با مساحت ۱۶۴۸۱۹۵ کیلومتر مربع، بخش بزرگی از فلات ایران را تشکیل می دهد. این کشور از شمال به کوههای قفقاز، آسیای میانه و دریای مازندران، از غرب به نواحی آناطولی و مزوپوتامی، از شرق به بخش‌های شرقی فلات ایران (افغانستان و غرب پاکستان) و ناحیه بلوجستان – سند و بلخه از جنوب به خلیج فارس و دریای عمان که در ارتباط با اقیانوس هند متصل می شود. نواحی مرتفع اصلی شامل چهار ناحیه کوهستانی است. البرز در شمال (کوه دماوند، ۵۶۲۸ متر، کوه تخت سلیمان، ۴۶۴۳ متر)، رشته کوههای کپه داغ و شمال خراسان در شمال شرقی (کوه هزار مسجد، ۴۰۴۰ متر، کوه بینالود، ۳۲۱۱ متر)، زاگرس در غرب (دنه، ۴۴۰۹ متر، زرد کوه، ۴۲۲۱ متر) و رشته کوههای جبل بارز و بلوجستان در مرکز تا جنوب شرقی (کوه بهرام‌مان، ۳۸۸۶ متر، کوه پلوار، ۴۲۳۳ متر، کوه جوپار، ۴۲۳۳ متر، کوه لاله زار، ۴۳۵۱ متر، کوه تفتان، ۳۹۴۱ متر) است. همچنین مناطق کوهستانی شمال غربی (کوه سبلان، ۴۸۱۱ متر، سهند، ۴۰۵۵ متر) و نواحی کوهستانی مرکزی که تشکیل کوهستانهای کم و بیش مشخص در بخش درونی این کشور را می دهد (۲۶).

هفت دشت و گودال بیابانی، ظاهری کاملاً متفاوت به آن می دهد: دشت کویر در مرکز ایران، بیابان دشت لوت، گودالهای سیستان و جازموریان در جنوب شرقی، دشت خوزستان در جنوب غربی، استپ مغان در شمال غربی و استپ ترکمن صحرا در شمال شرقی (۲۶). شش حوضه آبریز اصلی در ایران مشخص شده است. اما آبریزهای مرکزی و جنوبی اغلب به ۲۱ حوضه آبریز به وسیله کارشناسان مختلف تقسیم شده است. بیش از ۲۰ دریاچه بزرگ در ایران وجود دارد که بزرگترین آن دریاچه ارومیه در شمال غربی ایران با مساحت ۴۸۶۸ کیلومتر مربع است (۲۶).

از نظر اقلیمی، ایران به طور عمده کشوری بیابانی و نیمه بیابانی است. اما شیبهای شمالی رشته کوههای البرز و دشت‌های پست دریایی مازندران از ۸۰۰ تا ۲۰۰۰ میلیمتر بارندگی سالانه برخوردار بوده و مرطوبترین بخش این کشور است. دشت کویر و دشت لوت خشکترین بخش‌های کشور با کمتر از ۱۵۰ میلیمتر بارندگی سالانه است. نواحی کوهستانی از ۲۵۰ تا ۸۰۰ میلیمتر بارندگی دریافت می کنند. از نظر اقلیم زیستی سابتی بر اساس روش آمبرژه کشور ایران را به ۱۴ نوع اقلیم زیستی تقسیم کرده است (۲۶).

از نظر جغرافیای گیاهی، ایران به سه یا چهار ناحیه جغرافیایی تقسیم می شود. ناحیه خزری (اروپا و سیبری) در شمال، خلیج عمانی (ناحیه نوبوسنده و ناحیه صحراء عربستان) در جنوب، و ناحیه ایران و تورانی در بقیه کشور که بیش از دو سوم مساحت این کشور را تشکیل می دهد. تعداد گیاهان آوند دار ایران ۸۰۰۰ گونه است که ۲۰٪ آنها بومزاد می باشند (۲۶).

شرایط جغرافیای طبیعی ویژه ایران موجب شده است که این منطقه به منزله پلی در چهارراه میان چهار منطقه رویشی جهان: منطقه ایران و توران، منطقه اروپا و سیبری، منطقه صحراء و عربستان و منطقه سند و سودان قرار گیرد. این شرایط باعث شده تا گونه های گیاهی فراوانی در طول دورانهای زمین شناسی به سهولت به درون مرزهای جغرافیایی ایران مهاجرت کنند و در زیستگاههای متنوع مستقر شوند و خود نیز بر اثر گونه زایی منشا به وجود آمدن گونه های انحصاری متعددی شوند. شاهد این تنوع، وجود بیش از ۱۸۰ تیره گیاهی آوند دار، حدود ۱۲۰۰ جنس و در حدود ۷۵۰۰ تا ۸۰۰۰ گونه گیاهی در ایران است و از این نظر ایران در میان کشورهای منطقه و کشورهای جنوب غربی آسیا از غنای فلوری کم نظیری برخوردار شده است (۲).

تیره میخک یکی از تیره های بزرگ و مهم ایران محسوب می شود. مناطق رشد گیاهان این تیره منطقه ایران تورانی و مدیترانه ای می باشد. کشور ایران یک مرکز مهم پیدایش انواع در این تیره است. این کشور یکی از غنی ترین انواع را در تیره میخک ایران دارد. مجموعاً ۳۸ جنس و ۳۶۴ گونه در ایران شناخته شده است و دارای ۱۳۴ گونه اندمیک است. از نظر تاکسونومیکی و فلوریستیکی داده های مربوط به تیره میخک ایران توسط رشینگر^۱ در دو جلد (۲۴ و ۲۵) خلاصه شده است. اما هیچ نوع واکاوی بر روی عرصه گسترش جغرافیایی و جغرافیای گیاهی این تیره در ایران صورت نگرفته است. در اینجا با استفاده از سامانه اطلاعات جغرافیایی (GIS)، یک بانک اطلاعات ژئوفرننس شده از مکانهایی که گونه های میخکیان ایران جمع آوری شده، واکاوی می شود. در این پژوهش از روشهای آماری ویژه در سطح گونه استفاده می شود. برای هر گونه، عرصه گسترش را تخمین زده می شود و با استفاده از خانه های گردید (Grid)، تعداد مشاهدات و غنای گونه ای نقشه برداری می شود. تعداد حداقل خانه های گردید که در بردارنده همه گونه ها است، مشخص شده و رابطه غنای گونه ای با عرض جغرافیایی مشخص می شود. به این منظور از غنای گونه ای استفاده می شود، زیرا سنجشی ساده، با کاربرد گسترد، قابل فهم و مفید برای گوناگونی تاکسونومیکی است (۱۲). از غنای گونه ای استفاده می شود. زیرا غنای گونه ای نسبت به اندکسهاهای تنوع، نسبت به مشکلات تعداد نمونه برداری و روشهای نمونه برداری نامنظم، حساسیت ندارد (۱۲).

فصل دوم

مواد و روشها

۱-۲- جمع آوری اطلاعات از منابع موجود

با مراجعه به فلورهای منتشر شده در مورد تیره میخک (Caryophyllaceae) ایران (۳، ۴، ۵، ۱۸، ۱۹، ۲۲، ۲۷) اطلاعاتی از قبیل نام تیره، نام جنس، نام گونه، محل جمع آوری، نام جمع آوری کننده، ارتفاع و... در مورد هر گونه جمع آوری و در پایگاه اطلاعاتی وارد شدند.

۲-۲- شناسایی گیاهان موجود در هرباریوم دانشگاه شیراز

تعداد بسیار زیادی نمونه‌ی گیاهی از این تیره در هرباریوم دانشگاه شیراز نگهداری می‌شود. تعدادی از نمونه‌ها تا سطح گونه شناسایی شده اند ولی تعداد دیگری نیز شناسایی نشده بودند. در این پژوهه، نمونه‌های ناشناخته مربوط به تیره‌ی مورد تحقیق، بر اساس منابع ذکر شده در بالا، تا سطح گونه شناسایی شدند.

نمونه‌های شناسایی شده شامل گیاهان جمع آوری شده از استان فارس (به طور عمده) و سایر استانها بود که در هرباریوم دانشگاه شیراز نگهداری می‌شود.

بدین ترتیب که با مراجعه به منابع بالا و با استفاده از کلیدهای شناسایی و شرح جنسها و گونه‌ها، نسبت به شناسایی گیاهان اقدام و در بعضی از موارد اگر لازم می‌شد از فلورهای کشورهای همسایه و خاور میانه (۸، ۳۰، ۲۹) نیز کمک گرفته شد. در نهایت بعد از تأیید شناسایی هر نمونه بوسیله استاد راهنمای، تمام مشخصات نمونه‌های شناسایی شده با توجه به میدان‌های مورد لزوم در بانک اطلاعاتی، در برچسب‌هایی نوشته شد و این اطلاعات در نهایت به بانک اطلاعاتی وارد شدند.

۳-۲- مطالعات صحراوی

بررسیهای صحراوی در فصول بهار، تابستان و پاییز صورت گرفت. با مسافت به مناطق مختلف ایران، نسبت به جمع آوری گیاهان این تیره اقدام شد و پس از یادداشت اطلاعاتی از قبیل ارتفاع (به کمک ارتفاع سنج)، طول و عرض جغرافیایی (به کمک GPS)، تاریخ جمع آوری و....، طبق روش معمول، با استفاده از تخته پرس و مقواهای خشک کن نمونه ها را تحت فشار قرار داده تا آبگیری و خشک شوند. در مرحله‌ی بعد، نمونه های تحت پرس به هر باریوم دانشگاه شیراز انتقال یافتند. در هر باریوم بطور روزانه، مقواهای خشک کن مربوط به هر نمونه تعویض ی شدند تا عمل خشک کردن به خوبی انجام شود. سپس نمونه ها را بر روی مقوا چسبانده و پس از نصب برچسب (در بردارنده‌ی همان اطلاعاتی که در محل جمع آوری یادداشت کرده بود)، آماده‌ی شناسایی شدند و عملیات شناسایی نیز بر طبق روشی که در بند ۲-۲ توضیح داده شد، صورت گرفت.

۴-۲- تشکیل پایگاه اطلاعات میخکیان ایران

برای ساخت پایگاه اطلاعاتی از برنامه Access موجود در Office xp ویندوز استفاده شد. بانک اطلاعاتی ساخته شده از تعدادی فیلد ساخته شد که شامل نام تیره، نام جنس، نام گونه، نام زیرگونه، نام واریته، محل جمع آوری، ارتفاع محل، طول و عرض جغرافیایی و... بود. اطلاعات مربوط به هر نمونه (در بر دارنده‌ی اطلاعات استخراج شده از منابع و نمونه های هر باریومی) به این بانک اطلاعاتی وارد شدند که حاصل آن بانکی با ۷۶۶۵ رکورد از سراسر ایران بود.

۵-۲- تعیین مختصات جغرافیایی نمونه ها با استفاده از نقشه های GIS ایران

اغلب نمونه های ثبت شده در بانک اطلاعات قادر مختصات جغرافیایی بودند. برای پیدا کردن مختصات جغرافیایی آنها از نقشه های GIS ایران شامل نقشه راهها و نقشه آبادیهای ایران در محیط Mapinfo استفاده شد.